

РЕШЕНИЕ

№ 1341

гр. София, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 30.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4218** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК, във връзка с чл. 220 ЗМ.

Образувано е по жалба на „ПИК - КО“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. К., С. промишлена зона, [улица], представлявано от Изпълнителния директор И. С. Б., чрез адвокат П. Т. – С., срещу решение № 32-93235 от 21.03.2022г. на Директора на ТД Митница Б..

В жалбата са изложени доводи, че обжалваното решение, постановено от Директора на ТД Митница Б. е необосновано и незаконосъобразно, поради противоречието му с материалните разпоредби. На първо място, жалбоподателят счита, че неправилно Директорът на ТД Митница Б. е достигнал до извода, че внесената и декларирана от дружеството – жалбоподател стока представлява палмово масло Goldivia 34PL. В жалбата се излагат и твърдения, че изготвената митническа лабораторна експертиза /М./ не дава ясен и категоричен отговор за качествата на стоката, за твърдяната по-напреднала обработка на същата, не съдържа данни за установеното количество емулгатор, още по-малко, че продуктът е бил текстурирана чрез добавянето на сорбитанов емулгатор в качеството му на модификатор на кристалната структура. Сочи, че използваният от Централната митническа лаборатория Вътрешно лабораторен метод (ВЛМ) и Работна аналитична процедура за определяне наличието на сорбитол в продукта чрез високоефективна течна хроматография не е стандартизиран. Освен това същата няма акредитация за извършването на количествен анализ на сорбитол чрез високоефективна течна хроматография. В този смисъл навежда доводи, че изследването на Централната митническа лаборатория на

процесния продукт не е обвързващо, доколкото е проведено по ВЛМ, а не по метод, който е стандартизиран. На следващо място развива доводи, че непосочването в митническата лабораторна експертиза (М.) на „установеното количество емулгатор - сорбитол“ е пречка да се направи категоричен извод дали, в случай че такъв емулгатор действително е бил вложен от производителя, то същият влияе на свойствата и качествата на стоката, т. е. дали вложеното количество променя физическите и химическите качества на крайния продукт и дали влагането на такъв емулгатор води до текстуриране на мазнината и респективно „обосновава“ промяна в тарифното класиране на същата. В тази връзка сочи, че влагането на малки количества емулгатор (сорбитол) е допустимо и не води до текстуриране. Твърди, че видно от резултатите от М., липсват категорични данни за извършеното текстуриране на стоката, а единствено е било констатирано, че се било „установено съдържание на сорбитол“. Според жалбоподателя, процесния продукт не е претърпял по-напреднала обработка, доколкото липсват изобщо данни за количеството емулгатор - сорбитол (в случай че изобщо такъв е вложен), а в допълнение в процеса на модификация на внесената от „ПИК-КО“ АД стока участва само една мазнина - палмова, с оглед на което същата попада в обхвата на позиция 1516 от ОБХС и правилно е класирана от дружеството в код по Т. [ЕГН].

Моли оспореното решение на Директора на ТД Митница С., с което в резултат от промяна в тарифното класиране на внесена от „ПИК-КО“ АД стока са установени като дължими за доплащане следните държавни вземания: Мито (А00) в размер на б 592,92 лв. и ДДС (В00) в размер на 1 318, 58 лв. да бъде отменено изцяло. Претендира разноски, представляващи държавна такса и адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П. Т.-С., която поддържа жалбата и моли обжалваното решение да бъде отменено. Претендира разноски, за което представя списък. Депозира писмени бележки.

Ответникът – директор на Териториална дирекция Митница – Б., чрез процесуалния си представител юрк.Л. оспорва жалбата, счита я за неоснователна и недоказана, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като съобрази представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 08.07.2021 г. „ПИК-КО“ АД подава митническа декларация MRN 21BG001007032887R6, с която декларира режим „допускане за свободно обращение“ на стока, описана като „ХИДРОГЕНИРАНА Л. МАЗНИНА /JADECHOC 555/ В РАЗФАСОВКИ ОТ 20 КГ. - 45 000 КГ.“, с код по Т. 15162098 80.

Към митническата декларация са приложени: международна търговска фактура, COMMERCIAL INVIOCE № SPF21/0747 от 24.05.2021 г., издадена от Inter-Continental Oils & Fast Pte. Ltd., С.; Опаковъчен лист, PACKING LIST № SPF21/0747 от 24.05.2021 г., издаден от Inter-Continental Oik & Fast Pte. Ltd., С.; коносамент MEDUJ3437137 издаден от MSC, здравен сертификат № 440.445.3.2./B.277/V/2021 издаден от здравните власти на И., анализен сертификат № SC/21/SPF/0308(1) от 23.05.2021 г., заверен от PT Musim Mas, С., И.; Сертификат за тегло от 24.05.2021 г., заверен от PT Musim Mas, С., И.; ; Сертификат за произход FORM B № 0020292/MDN/2021 от 31.05.2021 г., заверен от И..

На основание чл. 188, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 е извършена документална проверка на стоката по представените и цитирани в ЕД 2/3 на МД с MRN 21BG001007032887R6 документи и данните от МД и не са установени

несъответствия. На основание чл. 188, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013, за целите на проверката на точността на данните, съдържащи се в МД с MRN 21BG001007032887R6, по отношение на тарифното класиране на стоката, от същата е взета проба за анализ. Пробите са взети от служител на „Еврокарго“ ЕООД, дружество извършващо качествен и количествен анализ на стоките в присъствие на прекия представител на декларатора и митнически служител, като са съставени Акт № 2-439-А от 09.07.2021 г. за вземане и разработване на средна проба и протокол за вземане на проба 117/17.08.2021 г. /32-265363/18.08.2021 г./ Пробите са изпратени до Централна митническа лаборатория (ЦМЛ) със Заявка за анализ или контрол № 117/17.08.2021 г.

Изготвена е лабораторна експертиза от ЦМЛ с митническа лабораторна експертиза № 14_22.10.2021/10.12.2021 г. Съгласно експертизата изпитаната проба от стока с наименование „Goldivia 34 PL“ представлява препарат, несъдържащ млечни мазнини, съставен от смес от растителни мазнини или техни фракции, дори и химически модифицирани, с добавен сорбитанов емулгатор.

Според становище от дирекция „Митническа дейност и методология“ с рег. № 32-409158/15.12.2021 г. относно тарифното класиране на стоката в Комбинираната номенклатура (КН) на Европейския съюз, на основание правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН и предвид Общите разпоредби към Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоки за позиция 1517, стоката, с определените с М. характеристики, попада в обхвата на код 1517 90 99 90 на КН, различен от декларирания. Същата не се класира в декларирания в митническата декларация код от позиция 1516 „Животински и растителни мазнини и масла и техните фракции, частично или напълно хидрогенирани, интерестерифицирани, преестерифицирани или елайдинирани, дори рафинирани, но необработени по друг начин“, тъй като е претъпяла по-напреднала от допустимите за тази позиция обработка - смесване с емулгатор, имащ функцията да модифицира кристалната структура на палмистовото масло и неговите фракции, т. е. да ги текстурира.“

В изложеното становище, митническите органи приемат, че съгласно експертизата, анализираната проба с лаб. код № 5264_1007_21 представлява твърда, непластична, бяла, маслена маса при температура на пробата 25°C, с хомогенна гладка структура без видими кристали и неутрален мирис. При проведените анализи в стоката се доказва съдържание на сорбитанови естери - сорбитанов емулгатор, който се добавя в мазнините като модификатор на кристалната структура.

Въз основа експертизата е прието, че стоката представлява препарат, несъдържащ млечни мазнини, съставен от смес от растителни мазнини или техни фракции, дори и химически модифициран с добавен сорбитанов емулгатор и съгласно състава на продукта, същият попада в обхвата на код по Т. 1517 90 99 90.

Във връзка с изложените констатации и на основание чл. 77. параграф 1, буква а) и параграф 2. чл.85, чл.87. параграф I и чл. 101, параграф 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, чл.54 и чл.56 от ЗДДС митническите органи приемат, за „ПИК-КО“ООД възниква митническо задължение за доплащане като разлика между реално платените и подлежащи на плащане публични държавни вземания на размер на 7 911, 15 лв. / седем хиляди деветстотин и единадесет лева и 15 ст. / от които сума за мито в размер на 6 592,92 лв. / шест хиляди петстотин деветдесет и два лева и 92 седем стотинки/ и сума за ДДС в размер на 1 318,58 лв. /

хиляда триста и осемнадесет лева и 58 стотинки /, както и лихва за забава, съгласно чл.114. параграф 1 и параграф 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета и чл.59, ал.2 от ЗДДС.

Дружеството е уведомено за мотивите относно започване на административното производство с писмо рег.№ 32-23789/24.01.2022 г., съгласно разпоредбите на чл. 22, параграф 6 от М., като е информирано за правото му, да изрази становище, в 30-дневен срок от получаване на писмото, по реда на чл. 8. параграф 1 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 от 28 юли 2015 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза. Същото е редовно връчено на ръка на 07.12.2021 г. В указаният 30-дневен срок дружеството не е представило възражения.

Със съобщението на дружеството е предоставено и копие от М. № 02_10.08.2021/25.10.2021 г.

С решение № 32 – 93235 от 21.03.2022 г. на Директора на ТД Митница Б. е определен нов размер на дължимите вносни мита и ДДС, предвид тарифното и класиране по код по Т. 1517 90 99 90 и приложимата за него ставка на митото в размер на 16%. Определени са мито и ДДС общо в размер на 51 041,38 лв., вместо начислените и заплатени от декларатора 43 129,88 лв., като на основание чл. 19б, ал. 3 от ЗМ и чл. 90, ал. 1 от ЗДДС във връзка с Регламент (ЕС) № 952/2013 г. е определен десетдневен срок от уведомяването на длъжника „ПИК-КО“ АД да заплати допълнително мито и ДДС в размер общо на 7 911,50 лв., като е определен десетдневен срок от уведомяването на длъжника за внасяне на дължимите суми.

По искане на жалбоподателя е допусната и изготвена съдебно-химична експертиза (С.), изготвена от вещото лице А. Г. К., което съдът кредитира като компетентно и обосновано.

В хода на делото са приети и приложени и писмени доказателства по преписката, свързани с вноса на процесната стока.

Административен съд - София - град, Трето отделение, 7-ми състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспореният административен акт е получен от „ПИК - КО“ АД на 11.04.2022г., видно от приложената по делото обратна разписка (лист 57). Жалбата е подадената чрез административния орган на 26.04.2022г. (първият работен ден след В. празници 22-25 април 2022г.), респ. същата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваният акт е издаден от директора на ТД Митница Б. към Агенция „Митници“, който притежава качеството „митнически орган“ по смисъла на член 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (по-нататък Регламент (ЕС) № 952/2013). Към датата на издаване на обжалваното решение – 08.02.2022 г., същият спада към митническата администрация на Република България, която отговаря за

прилагането на митническото законодателство, както и има качеството на орган, оправомощен съгласно националното законодателство да прилага определени митнически законодателни разпоредби. В чл. 19, ал. 1 от ЗМ (редакция изм. ДВ бр. 98 от 2018 г., в сила от 07.01.2019 г.) изрично е предвидено, че решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция „Митници“ или от директорите на териториални дирекции, а според ал. 7 на същия член, решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. Предвид изложеното, съдът намира, че административният акт е постановен от компетентен орган.

Оспореното решение е издадено в писмена форма и в съответствие с разпоредбата на чл. 59 от АПК. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбоподателят е уведомен надлежно за започналото административно производство и му е предоставена възможност да вземе становище по направените констатации от митническия орган.

Относно приложението на материалния закон съдът съобрази следното:

Тарифното класиране (определяне на тарифния код) на стоките се извършва въз основа на Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура (КН) на ЕС, която представлява приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (включени в Част първа, Уводни разпоредби, Раздел I на КН) и съобразно термините на позициите и подпозициите, както и забележките към разделите и главите на същата.

Според Общите правила за тълкуване на КН т. 1 „Текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност, като класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите и съгласно следващите правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките към разделите или към главите. Според т. 6 „Класирането на стоките в подпозициите на една и съща позиция е нормативно определено съгласно термините на тези подпозиции и забележките към подпозициите, както и, *mutatis mutandis*, съгласно горните правила при условие че могат да се сравняват само подпозиции на еднакво ниво. Освен при разпоредби, предвиждащи обратното, за прилагането на това правило, се вземат предвид и забележките към разделите и главите. Според т. 3 от Общите правила за тълкуване на КН, когато стоките биха могли да се класират в две или повече позиции чрез прилагане на правило 2 б) или поради други причини, класирането се извършва по следния начин: а) Позицията, която най-специфично описва стоката, трябва да има предимство пред позициите с по-общо значение. Въпреки това, когато всяка от две или повече позиции се отнася само до една част от материалите, съставляващи смесен продукт или сложен артикул или само до една част от артикулите, в случаите на стоки, представени като комплект за продажба на дребно, тези позиции следва да се считат, по отношение на този продукт или този артикул, като еднакво специфични, дори ако една от тях дава по-точно или по-пълно описание. б) Смесените продукти, изделията, съставени от различни материали или съставени от различни компоненти и стоките, представени в комплекти, пригодени за продажба на дребно, чието класиране не може да бъде осъществено чрез прилагането на правило 3 а), се класират съгласно материала или компонента, който им придава основния характер, когато е възможно да се установи това. При интерпретирането на обхвата на позициите и подпозициите

се вземат предвид също така и Обяснителните бележки към КН и Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките.

Основният спорен въпрос по делото е дали декларираните стоки следва да се тарифират по позиция 1516 от ОБХС, който включва мазнините и маслата от растителен вид, които са били хидрогенирани, интересерифицирани, преестерифицирани или елайдинирани, но не са били обработени по друг начин, или по позиция 1517: „Маргарин; хранителни смеси или препарати от животински или растителни мазнини или масла или от фракции от различни мазнини или масла от настоящата глава, различни от хранителни мазнини и масла и техните фракции от № 1516“.

С оглед горното, решаващият критерий за разграничение на стоките по двата тарифни кода е дали същите са претърпели обработка по друг начин, освен да са били хидрогенирани, интересерифицирани, преестерифицирани или елайдинирани. За да се класира стоката - „Goldivia 34PL“ в позиция 1517 следва да се установи по категоричен начин, че масло или мазнина са претърпяли по-напреднала обработка.

Следва да се отбележи, че при издаване на административен акт митническите органи са тези, които трябва да установят, че са налице фактическите основания, налагащи промяна на декларирания от вносителя тарифен код и определяне на позиция по Обяснителните бележки към Хармонизираната система различен от посочения в декларацията.

В конкретния случай при издаване на оспореното решение, административният орган се е позовал на изготвената М. в хода на проведеното административно производство, в която са посочени характеристиките на внесения от жалбоподателя продукт „ Goldivia 34PL“. От същата се установява, че при температура на пробата 25°C се наблюдава твърда, непластична, бяла, маслена маса, с хомогенна гладка структура без видими кристали и неутрален мирис. Констатирано е, че химичната идентификация показва, че изследваната проба има триглицериден състав, специфичен да мазнини и не представляваемулсия от типа „вода в масло“, характерна за маргарините. Определените мастн-киселинен и триглицериден състав на пробата не се асоциират с масло от един отделен вид и идентифицират продукта като смес от растителни масла и/или техните фракции, най-вероятно палмово масло или неговата фракция от лауринов тип напр. палмисто или кокосово. При интерпретация на резултатите е посочено, че в продукта се установява наличие на сорбитанов емулгатор, чиито фракция, съгласно технологиите, е да модифицира кристална структура. Направено е заключение, че „ Goldivia 34PL“ представлява препарат, несъдържащ млечни мазнини, съставен от смес от растителни мазнини или техните фракции, дори и химически модифициран с добавен сорбитанов емулгатор.

Съгласно постоянната съдебна практика на Съда на Европейския съюз, за да се гарантира правната сигурност и лесният контрол, решаващият

критерий за тарифното класиране на стоките трябва по правило да се търси в техните обективни характеристики и качества, определени в текста на позицията по Комбинираната номенклатура, както и в забележките към разделите или главите (решение от 16 септември 2004 г. по дело DFDS, С – 396/02, R., стр. 1 – 8439, точка 27; решение от 15 септември 2005 г. по дело Intermodal Transports, С – 495/03, R., стр. 1 – 8151, точка 47 и решение от 8 декември 2005 г. по дело Possehl Erzkontor, С – 445/04, R., стр. 1 – 10721, точка 19).

Тарифното класиране на внасяните от ЕС стоки се урежда с Комбинираната номенклатура на ЕС, която се основава на Международната конвенция по Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките (ХС). Към датата на осъществяване на вноса е действаща редакцията, която произтича от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1101/2014 г. на Комисията от 16 октомври 2014 г. за изменение на приложение № I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа. Във връзка с това съществени за определяне на тарифния код на внесената стока са нейните обективни характеристики и свойства. В този смисъл следва да се посочи, че в М. липсват данни за количеството сорбитанови естери, вложени в изследвания продукт. Последното е от значение както във връзка с практика на ВАС по сходни дела на процесния жалбоподател (Решение № 14667 от 26.11.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7518/2020 г., Решение № 15242 от 09.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7049/2020 г.), така и с заключението на С., изготвено от вещото лице А. К., съгласно което влагането на сорбитановите естери в малки количества (до 1,00 %) не променят кристалната структура на мазнината, а служат като емулгатор, спомагащ смесването на две или повече трудно свързващи се фракции да образуват равномерна, хомогенна смес т.е. извода е, че стабилизират мазнината против разслояване, без да променят структурата, а при влагане на сорбитановите естери в по-големи количества, те действат като текстуратор (модификатор), т. е. променят кристалната структура на продукта. На практика в случая нива на сорбитол не се установяват нито от М., в която е посочено, че „чрез качествен хроматографски анализ се открива сорбитол, което доказва сорбитанови естери н пробата“ ,но какво е нивото на сорбитол не е посочено от експерта изготвил М..

Както вече се посочи решаващият критерий за разграничение на стоките по двата тарифни кода е дали същите са претърпели обработка по друг начин, освен да са били хидрогенирани, интерестерифицирани, преестерифицирани или елайдинирани. За да се класира стоката - палмова мазнина в позиция 1517 следва да се установи по категоричен начин, че маслото или мазнината е претърпяла по-напреднала

обработка. В случая видно от заключението на вещото лице К. е, че прибавянето на сорбитол стеарат, дори в минимални количества, формално може да се счита за допълнителна обработка, но не преработка, тъй като последната представлява процес, при който се променят основните физикохимически показатели и състав, с оглед придобиване на нови свойства, докато при обработката се цели да се запазят съществуващите показатели. В този смисъл съдът приема, че в случая не са налице безспорни доказателства, че е налице по-напреднала обработка на продукта, която да налага промяна в заявеното тарифиране. Освен това изрично в заключението е посочено, че е направен качествен анализ на пробата за съдържание на сорбитол, без да е установено количественото му съдържание, от което следва, че продуктът, предмет на делото, не е претърпял допълнителна обработка чрез текстуриране, а е налице процес на емулгиране, т. е. обработка на продукта със стабилизиращ агент емулгатор, като целта е да се запази съществуващата структура непроменена. От горното може да се направи извод, че за да се установи наличие на текстуриране трябва да има референтни стойности, които да указват кога продуктът е текстуриран и кога не.

Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице А. К., като компетентно изготвено и отговарящо изцяло на поставените въпроси, релевантни за спора.

Следва да се посочи също, че в административния акт е записано, че т. нар. „текстуриране“ (видоизменение на текстурата или на кристалната структура) е упоменато само и единствено в Обяснителните бележки на Хармонизираната система, които не са нормативен акт според трайната национална и европейска съдебна практика. Във връзка с това, Съдът на ЕС по дело C-198/15 в параграф 19 е постановил, че „обяснителните бележки към КН, изработени от Комисията, съществено допринасят за тълкуването на обхвата на различните тарифни позиции, без обаче да имат задължителна правна сила (решения от 26 октомври 2006 г., Т. I., C-250/05, EU: C: 2006: 681, т. 16 и от 20 май 2010 г., Data I/O, C-370/08, EU: C: 2010: 284, т. 30). Видно от цитираната съдебна практика на Съда на ЕС, до този извод, че Обяснителните бележки към КН нямат задължителна правна сила, не се стига за първи път. В този смисъл съдът е доразвил тълкуването като е постановил, че „обяснителните бележки към същата комбинирана номенклатура не могат да променят обхвата на тарифните позиции от същата комбинирана номенклатура“. Вследствие на това съдържанието на обяснителните бележки трябва да отговаря на разпоредбите на КН и не би могло да променя нейния обхват (решение от 27 ноември 2008 г., М., C-403/07, EU: C: 2008: 657, т. 48). На практика, митническите органи са разширили обхвата на тарифната позиция 1517 от КН като са добавили допълнителен

критерии - т. нар. „текстуриране“, което не е упоменато в КН, нито има упоменат метод на изследване.

В случая, за да бъде класифицирана по друг код „ Goldivia 34PL“ от страна на административния орган следва да бъде безспорно доказано, респективно от М. да е ясно в какво се изразява допълнителната обработка, какво е процентното съдържане на добавените подобрители и как те са се отразили на състава на стоката. Отговор на тези въпроси в хода на административното производство не е даден, което е довело до необоснована промяна на тарифния код на процесната стока (в този смисъл Решение № 14667 от 26.11.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7518/2020 г. и решение № 2610 от 01.03.2017г. по адм. дело № 8595/2016г. на ВАС).

При липса на безспорни доказателства, че процесната стока следва да попада в друг тарифен номер, се налага изводът, че спорният административен акт е материално незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Неоснователно е възражението изложено в жалбата, че проведеното в Централната митническа лаборатория изследване на палмово масло не е обвързващо, доколкото е проведено по ВЛМ, а не по метод, който е стандартизиран, както и че същата не е акредитирана за извършването на подобни изследвания/анализи.

Следва да се има предвид, че законодателят въвежда изискване за акредитация относно лаборатории, които проверяват съответствието на стоки, продукти и вещества с въведените изисквания за съответствие с приетите Български държавна стандарти, а не и в случаите на проверка на стоките за нуждите на Закона за митниците и/или Закона за акцизите и данъчните складове. Митническата лаборатория е именно компетентната да извършва химически анализ на веществата за нуждите, не само на митническия контрол, но дори и за нуждите на Закона за акцизите и данъчните складове. Нейната компетентност произтича, освен от чл. 24 от Наредба № 3/18.04.2006 г., и от специалната разпоредба на чл. 28 от Устройствения правилник на Агенция „Митници“, съгласно който Дирекция „Централна митническа лаборатория“: 1. изследва, анализира и идентифицира стоки за целите на митническия надзор и контрол; 2. изследва, анализира и идентифицира стоки, подлежащи на облагане с акциз; 3. изследва, анализира и идентифицира стоки, за които се прилагат мерките на Общата селскостопанска политика и на Общата рибарска политика на Европейския съюз; 4. изследва, анализира и идентифицира стоки за нуждите на класирането им в Комбинираната номенклатура на Европейския съюз; 5. изследва, анализира и идентифицира стоки, които са обект на специални мерки, включително нетарифни, съобразно действащото законодателство; 6. организира и провежда дейности за

изследване, анализ и идентификация на стоки с мобилна лаборатория; 7. събира, обработва, систематизира и съхранява документи и специализирана научно-техническа информация, свързани с предмета на дейност; 8. усвоява, разработва и внедрява стандартни, нови, модифицирани и алтернативни методи за изследване, анализ и идентификация на стоките; 9. осигурява и съхранява стандартни образци, сертифицирани сравнителни материали и еталони; 10. организира, координира и отчита дейността на другите митнически лаборатории; 11. оказва експертна научно-техническа помощ на митническата администрация; 12. сътрудничи с български и чуждестранни лаборатории, организации, физически и юридически лица, свързани с предмета на дейност; 13. изготвя и издава по искане на митническите учреждения техническа информация за опасни и вредни материали и продукти; 14. осъществява методическо ръководство и подпомага митническите учреждения при създаването на организация за вземането на проби от митническите органи. В този смисъл може да се приеме, че митническата лаборатория изпълнява заявка на митническите органи, на които е възложен контролът по внос на стоки и тарифното им класиране, за да се установят чрез изследване, анализиране и идентифициране на процесната стока обстоятелствата, касаещи точното прилагане на правомощията им. Ето защо може да се приеме, че липсата на акредитация от националния орган ИА „БСА“ на митническата лаборатория не влияе на годността на даденото от нея заключение. В случая въпросът с акредитацията не би могъл да се ползва като мотив за отмяна на индивидуален административен акт, постановен от орган в рамките на правомощията му, чрез извършване на дейности, за които същият е овластен нормативно.

По горните съображения жалбата се явява основателна и обжалваният административен акт следва да бъде отменен

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК Митница С. следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 1 285,74 лв. (две двеста осемдесет и пет лева и 74 ст.), от които 50 лв. – заплатена държавна такса, 849, 86 лв. – възнаграждение за вещо лице и 406,80 лв. – заплатен лабораторен анализ в SGS Bulgaria.

С оглед на гореизложеното, АССГ, Трето отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ПИК - КО“ АД, ЕИК[ЕИК] РЕШЕНИЕ № 32-93235 от 21.03.2022г. на Директора на ТД Митница Б., с което на жалбоподателя е определен нов размер на дължимите вносни мита и

ДДС, предвид тарифното и класиране по код по Т. 1517 90 99 90 и приложимата за него ставка на митото в размер на 16%. Определени са мито и ДДС общо в размер на 51 041,38 лв., вместо начислените и заплатени от декларатора 43 129,88 лв.

ОСЪЖДА Митница Б. да заплати на „ПИК - КО“ АД, ЕИК[ЕИК] извършените по делото разноски в размер на 1 285,74 лв. (две двеста осемдесет и пет лева и 74 ст.).

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от уведомяването.

СЪДИЯ: